

از دفتر خبرگزاری دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران
چهارشنبه، بیست‌ونهم اسفندماه ۱۳۷۵، ساعت یک بامداد
گزارش ویژه

برگزاری آیین چهارشنبه‌سوری

به‌رغم هفته‌ها آوازه‌گری و وحشت‌برانگیزی برای جلوگیری از انجام آیین شب چهارشنبه‌سوری، این سنت دیرپای ایرانیان، که آتش‌افروزی با بوته‌های بی‌زیان و کارهای شادی‌بخش دیگری را هم در بر دارد، در جای‌جای کشور، از شهر و روستا، برگزار شد.

گرچه تهران بزرگ به اشغال نیروهای سرکوبگر درآمده بود؛ ولی پاسی از نیم‌روز گذشته به یکپارچه شور و شوق بدل گردید و دسته‌دسته جوانان و نوجوانان به پای‌کوبی و سر دادن آوازهای جمعی پرداختند و، در بخش‌هایی از آن، با هر وسیله‌ی دردسترس آتش افروختند. هر کجا شعله‌ای به چشم می‌خورد یا صدای ترقه و دهل به گوش می‌رسید، نیروهای انتظامی و یگان‌های ضدشورش سر می‌رسیدند و حتی شماری فریب‌خورده به نام «بسیجی» را نیز همراه می‌آوردند.

در پاره‌ای از شهرک‌ها و کوی‌ها، کار به زدو خورد میان مردم و نیروهای سرکوبگر کشید؛ از جمله در شهرک غرب و تهران‌پارس، کوی گیشا و افسریه، و حتی خیابان‌ها و کوچه‌های مرکزی شهر، جوانان را با چوب و زنجیر و قنداق تفنگ کتک زدند و گذرندگان و خودروها مورد جستجو قرار گرفتند و صداها تن‌بازداشت و، در بعضی موارد، با زدن دستبند، به زندان‌های ناحیه‌های انتظامی برده شدند.

گرچه کاربرد ماده‌های شیمیایی برای برافروختن آتش و ایجاد صدا کار خطرناکی است، ولی هر کجا پای نیروهای تجاوزگر باز شود جز این واکنشی را نمی‌توان انتظار داشت. همچنان که در همه جای جهان در برقراری جشن‌ها رسم است، باید ابزارهای پخش نور و صدا و حتی آتش‌افروزی در نهادهای صلاحیت‌دار ساخته شود تا هیچ خطری مردم را تهدید ننماید. ولی سردمداران جمهوری اسلامی از آغاز زمامداری خود کوشیدند همه‌ی سنت‌های ایرانی را نادیده انگارند و باورهای واپس‌گرایانه را به جای آن‌ها بنشانند که واکنش طبیعی مردم پافشاری بر نگاهداشت و برگزاری هرچه باشکوه‌تر این فروزه‌های فرهنگ ملّی بوده است و همواره سرکوبگران با شکست و سرافکندگی روبه‌رو گردیده‌اند.